

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm II. Si post.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

v. g. quòd Titius à Sede Apostolica priuilegium nullum acceperit, sicuti explicatur in *c. Bona. 23. de elect.* tamen talis negatiua, si ad causam pertinens sit, inter positiones referri potest; videlicet: pono verum, quòd Titius nullum super pluralitate curatorum beneficiorum dispensationem Pontificiam habeat: tunc enim Reus cogetur respondere vel confitendo, vt probatione aliò opus non sit, vel negando, quo casu postulante Episcopo seu judice dispensationem exhibere debet, cùm hæc sit quasi exceptio rei, cuius probatio ipsi incubit.

CAPITVLVM II.

Si post.

PARAPHRASIS.

Si Reus, vel procurator eius, post præstitum juramentum calumniæ, aut dicendæ veritatis, positionibus Actoris à judice Iesus respondere, absque causa rationabili recusat, vel contumaciter se absenter, haberi debet pro confessio; sin autem se absenter, antequam à judice respondere

jussus fuit, non debet pro Confesso haberi, sed contra ipsum tanquam contumacem procedi. Ratio huius responsi sumi debet ex doctrina quæ traditur in *Reg. 42. & 43.* quòd tacens cœleste confiteri, sicut loco & tempore interrogetur, quando respondere debet, non autem habeatur pro Confesso, si coloco ac tempore interrogetur, vbi respondere non debeat. Verumtamen hæc juris tantum præsumptio est, quod jussus respondere positionibus, si contumaciter recusat, censeatur confessio, & talis quidem præsumptio, vt contra eam admittatur probatio contraria, si videlicet rationem afferat Reus, cur ad eam respondere nolit, quia videlicet impertinentes sint ambiguae, aut capiolas: qua de re *glossa hic, verb. Absque rationabili;* imò vero tametsi positiones tales non sint, si tamen Reus vel procurator probabiliter ostendat se per errorem pro talibus habuisse, & ideo responsionem denegasse, non debet haberi pro confessio, si sententia nondum lata sit. *arg. c. vlt. Extra h. t.*

TITVLVS XIX.
DE PROBATIONIBVS.

Si Reus conuentus Actoris intentionem, ac positiones non confiteatur, necessariò deueniendum est ad probationes, quare rectè jam agitur de probationibus, sed hoc tit. tantum in genere, postea in specie.

CAPITVLUM I.
Ex Epistolæ.

PARAPHRASIS.

Olim inter Imperatorem Justinianum & Recaredi Visigotorum Regis antecessores pacta intercesserant, de quibus in scrinio sive Archiuio Imperatorio pleniorum

cognitionem haberi posse arbitrabatur Rex, ideo voluit, Gregorium I. Pontificem scribere ad Imperatorem, vt Instrumenta ex Archiuio suo produci juberet, ex quibus cognosci posset ad quæ præstanta Imperator ipsi ratione pactorum obligatus esset, sed Gregorius Respondit, inconveniens id fore, quia nunquam aliquis jubendus sit instrumenta querere & contra se ipsum producere, ex quibus conuincatur.

SUMMARIUM.

1. Non tenetur Reus conuentus propria instrumenta edere actori, ad fundandam illius intentionem.
 2. Debet tamen actor ea edere Reopetenti.
3. Com-